

den gældende lov ikke indeholder hjemmel til at overføre beregningsarbejdet til andre end skatterådet. Den nu foreslåede bestemmelse tilsigter at skabe en sådan hjemmel, men fastslår i overensstemmelse med den hidtil fulgte linie, at skatterådet skal have adgang til at erklære sig, forinden afgørelse træffes. Reglen stemmer med, hvad skatte- lovskommissionen har foreslået i sin 2. be- tænkning, dog at bestemmelsen i nærvæ- rende forslag er formuleret således, at der, om grundlag herfor skønnes at være til stede, er mulighed for at overføre beregnings- arbejdet til en anden myndighed end den kommunale.

Til § 135.

Bestemmelsen er overført fra § 26, stk. 1, i den gældende statsskattelov.

Til § 136.

Bestemmelsen er med enkelte redaktio- nelle ændringer overført fra den gældende statsskattelovs § 27.

Til § 137.

Bestemmelsen er med nogle formelle ændringer overført fra § 28 i den gældende statsskattelov. Man har dog foreslået op- hævelse af den gældende bestemmelse om, at en begæring om forhøjelse af ansæt- telsen kan tages til følge uden undersøgelse; man har fundet, at bevarelsen af en sådan regel kan være betænkelig, idet den i givet fald kan medføre en godkendelse af en af skatteyderen i egen favør foretagen ompla- cering af indkomsten. I stk. 2 foreslås det, ligesom i de følgende paragraffer, udtrykke- ligt fastslået, at skatterådets kendelser skal indeholde oplysning om grundlaget for den trufne afgørelse vedrørende ansættelsen, svarende til, hvad der i §§ 129 og 131 er foreslået med hensyn til de der omhandlede meddelelser fra ligningsmyndigheden om den foreløbige ansættelse.

Til § 138.

Bestemmelsen er overført fra § 29 i den gældende statsskattelov med visse ændrin- ger, overvejende af formel karakter. I over- ensstemmelse med princippet i § 128, stk. 4, er det i stk. 2 b) foreslået, at den gifte kvinde, der har indgivet selvstændig selvangivelse,

ligesom manden skal have adgang til at ud- tale sig overfor skatterådet, inden eventuel forhøjelse af ægtefællernes ansættelse finder sted.

Klagefristen i de i stk. 3 nævnte tilfælde, der nu er 8 dage, er foreslået forlænget til 14 dage.

Til § 139.

Bestemmelsen er i det væsentlige over- ført fra § 30, stk. 2—4, i den gældende stats- skattelov. Den nye regel i stk. 1, 3. punktum, om pligt for skatterådet til at give den gifte kvinde, der har indgivet selvstændig selv- angivelse, underretning om forhøjelse af ægtefællernes ansættelse, svarer til reglen i § 129, stk. 3, 2. punktum. Iøvrigt følger det af reglerne i stk. 1, at *selvstændigt* skatteplig- tige personer, hvad enten de har selvangivet eller ej, altid skal have meddelelse om de af skatterådet foretagne forhøjelser af deres an- sættelser. Skatterådet kan altså ikke som nu for ikke-selvangiveres vedkommende nøjes med at lade fremlægge et uddrag af skatte- listen til almindeligt eftersyn. Man har ment at burde vise skatteyderne dette hensyn som følge af den skærpelse, som reglerne om virkningerne af manglende selvangivelse er undergået siden den gældende stats- skattelovs tilblivelse.

Til § 140.

Ved bestemmelsen i stk. 1 foreslås den i statsskattelovens § 30, stk. 5, foreskrevne frist forlænget med en måned, således at de pågældende arbejder skal være tilendebragt inden udløbet af september måned. Det har vist sig, at den nugældende frist med det omfang, skatterådenes arbejde efterhånden har taget, er utilstrækkelig.

Til § 141.

På tilsvarende måde som foreslået med hensyn til klager til skatterådet bør der gives den hustru, der har indgivet selv- stændig selvangivelse, en ret til at klage til landsskatteretten. Blandt andet under hensyn hertil vil der formentlig være grund til en revision af loven af 31. marts 1938.

Til §§ 142 og 143.

Herom henvises til bemærkningerne til henholdsvis § 114 og § 133.